

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnštvo je v Ptiju v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dolične številke vposlati.

Stev. 12.

V Ptiju v nedeljo dne 12. junija 1904.

V. letnik.

Našim cenjenim naročnikom.

Prvo polletje bode skoraj minolo. Prosimo toraj tiste naše naročnike, ki nam naročnino še dolgujejo, da blagovolijo nam dolžni znesek takoj vposlati, ker bi drugače bili primorani, dopošiljanje lista ustaviti. Vsakdor želi svoje imeti, toraj tudi Vi nam ne bodete naše uljudne prošnje zamerili.

Upravnštvo „Štajerca“.

Kmet, odpri oči!

Ne vidi dobro vsakdor, akoravno ima oči odprte, nikakor ne; so nekateri ljudi kakor zajec, ki sploh odprtimi očmi. Med našimi kmeti je mnogo takih, ki se ne ozrejo ne na levo ne na desno, temuč grejo vojo staro smer (pot) najprej kakor severni lemingi, tudi njim preti nevarnost in pogin, kakor je poslednjim konečno neizogiben. Če že sicer telesno niso končani, uničeni so pa gospodarstveno, kar je mnogokrat hujše in žalostnejše, kakor prerana smrt.

Danes hočemo naše kmete opozoriti na neko gospodarstveno razmerje, ki je za nje veliké važnosti. Podati se je treba enemu ali drugemu le na kakšni sejem in tamkaj po ceni kakega živinčeta prasati in začudil se bode, kako vrednost da imajo živina. Akoravno je to večini naših kmetov tak že znano, vendar jih moramo na to dejstvo še posebej opozoriti.

Pred kratkimi leti plačeval se je za srednje krave peterski stot (cent) žive vase 15 do 20 goldinarjev;

danes je ta cena poskočila na 25 do 30 goldinarjev. Za mlade plemenske vole plačeval se je preje stot z 20 do 28 goldinarjev, danes velja celo črez 40 goldinarjev. Primerimo pa predstoječemu prejšne in sedanje cene žit in videli bodemo, da je razmerje teh ravno narobe. Pred nekaterimi leti stal je vagan (Metzen) pšenice 5 do 6 goldinarjev, a sedaj velja samo 3, v najugodnejšem slučaju 4 goldinarje. In kaj pa tej veliki premembri vendar vzrok? Da so poskočile živinske cene, povzročil je velikanski naraščaj prebivalstva, sosebno po mestih, in pa okolčina, da so meje za uvažanje živalij mnogokrat zaprte. Žita se v naše kraje mnogo uvaža iz tujine, posebno iz Ogrskega. Odkar so ogrski velikaši in bogati najemniki (ali bolje: podjetniki) začeli obdelovati svoja razprostrana zemljишča z novodobnimi stroji ter iste upljali sploh pri vseh poljedelskih opravilih, bodisi na polju, bodisi v njihovih velikanskih škednjih in skladiščih, prihajalo jim je pridelovanje poljskih pridelkov vedno ceneje, in tako je cena vedno padala, kar je deloma pa tudi zakrivilo uvažanje žit in moke iz tujih držav, kakor n. pr. iz Rusije, Amerike itd. Mnogo je na znižanje cen pri žitih tudi upljivala železnica, ki primeroma za mali denar prevaža blago iz enega kraja v drugega. Isto delajo tudi parniki.

Dokler je bila cena žitu povoljno visoka, splačevalo se je našemu kmetu polje obdelovati. Pri današnjih cenah žit pa se trud kmetu nikakor ne izplačuje in bolje bi bilo, da bi kmet še za domačo potrebo žito ali moko raje kupil, kakor da žito seje po njivah, katere bi mu na drugi način porabljeni prinašale mnogo večjega dobička. Kaj naj toraj storiti kmet, da mu bode prinašalo posestvo boljšega in večjega dobička in da se sploh zamore ubraniti pre-

tečemu propadu ter se vzdržati na svojem podovanem ali drugače pridobljenem posestvu? O pustiti i m a poljedelstvo ter se s vso v nem o i n s k r b j o poprijeti živinoreje, ki dandanašnji obeta mnogo večjega dobička, kakor pa pridelovanje poljskih pridelkov, katerim se cena od leta do leta trajno znižuje. Kako pa je to začeti? Najbolje je, da poseješ njive, na katerih si dosedaj prideloval razna žita, n. pr. pšenico, rž, turšico itd., z lucernsko deteljo ali drugimi imenitnimi travniški semeni (kakor so na primer žitnica, Raygras in raznovrstne druge trave). Rediti bode potem zamogel 2 ali 3 krat toliko goved in svinj kakor dosedaj in imel bode tudi dovolj gnoja, s katerim bode zamogel svoja zemljišča zdatnejše gnojiti, kar mu zamore pridelek krme in tako tudi njegov dobiček prav povoljno pomnožiti.

Kmetu na ta način nikoli ne bode primanjkovalo vozne živine, za katero je bil popreje mnogokrat v neprijetni zadregi, bodisi pri vožnjah za domače potrebe, bodisi v slučajih, da je hotel s svojo živino drugod kaj zasluziti. Če ima n. pr. kmet več krav pri dobri krmi, tedaj dobiva od njih tudi dovolj mleka, katerega lahko proda ali pa doma uporabi. Da ima surovo maslo (Butter) in tudi prepuščeno maslo prav dobro ceno, to je vsakomur znano. Mleko samo ob sebi kakor tudi vsakovrstne mlečne jedi so jako tečna in zdrava hrana za odrasle ljudi, še bolj pa za otroke. Slabše posneto mleko pa se da pri reji praset prav izvrstno uporabiti in kdor se hoče prepričati o uspehu, naj gre gledat h kakej graščini ali drugemu večjemu posestvu, kjer se je že dosedaj po tem načinu ravnal, in videl bode, da naše priporočilo nikakor ni dvomljivo ali celo zapeljivo.

Ako si kmet svojega posestva ne upa v enem letu po našem nasvetu uravnati, tedaj naj to polagoma stori, to se pravi: pervo leto zaseje naj eno njivo z lucernsko deteljo ali dobrimi travniški semeni, drugo leto pa spet drugo. Vsak kmet si zamore uravnati in urediti svoje posestvo tako, kakor zahtevajo današnje gospodarstvene razmere, in sicer on

Puščavnik in petelin.

Jesti je človeku potreba, toda če se preveč nabaše, boli ga trebuhi. Tudi piti moramo; ako pa zlijemo pod kapo preveč božje kapljice, se nam zna slabo goditi. Prav je, da uboga mož svojo ženko; a če mu ona sleče hlače in jih sebi obleče, ne bil bi nobeden kršen človek rad v njegovi koži.

Tako bi Vam lahko napisal celo kopico dokazov, da ima star pregovor prav, ki pravi: »Kar je preveč, niti s soljo ni dobro.« Zato pa tudi vem, da mi nobeden pobožen bralec ne zameri, če trdim, da ni v redu, ako je človek preveč pobožen. Ko bi pa vendar kdo vihal nos zaradi mojih besedi, naj bere pazljivo sledečo prigodbo.

V starih časih živel je silno pobožen mož. Bil je tudi zelo bogat in zato se ni nikdar dotaknil motike, sekire, kose ali kacega drugega orodja, marveč vedno je molil in molil. Namesto, da bi bil hodil delat na polje ali v vinograd, zahajal je dan za dnevom v domačo cerkev ali pa se vozil na božja poto. Večkrat je po cele ure klečal zamaknjen pred oltarjem, kakor bi hotel s svojimi milimi pogledi in vročimi vzdihmi odtrgati Krista s križa.

mora to storiti, ako se hoče izognoti gospodarstvenemu propadu, ako hoče rešiti sebe in svojo družino siromaštva. Edina živinoreja je tista panoga kmetijstva ki dandanašnji še donaša povoljnega dobička in ki kmetu omogoči se na posestvu vzdržati. Izvzeti so le tisti kraji, kjer imajo kmečki posestniki še dovolj gozdov, kojih les jim seveda nese lepega izkupila. Poljedelstvo izplačuje se le tistim velikašem in veleposestnikom, ki zamorejo svoja obširna polja obdelovati s primernimi novodobnimi stroji, kakoršnih s pa naš mali posestnik ne more omisliti in tudi ne rabiti; posebno v gorskih legah je to čisto nemogoče.

Pa tudi iz drugih vzrokov se poljedelstvo drugih krajih bolje izplačuje kot pri nas. Kar se rodovitnosti zemlje in našega podnebja tiče, se res ne smenu mnogo pritoževati in zahvaliti se moramo ljubemu Bogu za tako domovino, kakoršno imamo. Resnično pa je tudi dejstvo, da je za pridelovanje posameznih poljskih pridelkov, posebno žita, še mnogo ugodnejši krajev, kajih rodovitnost je zares občudovanja vredna. Taki kraji se najdejo v nižavah sosednje Ogrske, ki imajo n. pr. po 12 let zaporedoma bogate žetve brez da bi bilo treba med tem časom dotično zemljišče le enkrat gnojiti. Turšica ali koruza zraste v ogrskem Banatu tako visoka, da se jezdec na konju nudi iz nje. Zemlja je tamkaj že sama ob sebi tak bogata redilnih snovi, da ji skoraj nikoli ni treba dajati gnoja. Seveda je pridelek vsled teh ugodnih pogojev tudi mnogo ceneje, ker obdelovanje njiv teh krajih ne zahteva toliko stroškov in truda kakor v naših.

Pomisliti je zraven tega še tudi okolščina, da zamorejo vsakovrstne vremenske uime in nezgod poljedelca mnogo bolj oškodovati in hitreje v propad sprostiti nego kmeta, ki se peča s živinorejo. Sicer tudi živinorejec ni okovarjen proti vsakterej nesreči, kakor to sploh ni nobeden lastnik zemljišč in premičnin, ali v tolikej nevarščini vendar ni, kot poljedelec, kateremu zamore v kratkih minutah toča v

Zaradi goreče pobožnosti in lepega življenja bil je spostovanec daleč naokrog. Premnogi so že celo mislili, da je pravi svetnik.

Posebno so ga čisiale mlade in odvetele device sicer ne samo zavoljo njegovih lepih čednosti, temveč najbolj zavoljo njegovega težkega denarnega žaklja. Veliko izmed njiju skušalo ga je dobiti v svojo oblast, in tako mu sčasoma bilo več treba samevati v cerkvi ali pa zevati na božjih potih od dolgega časa.

Njemu nikakor ni bilo prav, da so ga motile ženske. Vsled tega je sklenil zapustiti pregrešni človeški rod ter temenem gozgu kot puščavnik nemoten služiti Bogu.

V sredi velikanske šume dal si je pod veliko skalo nadoborečim potokom postaviti iz drevesnih debel priprosto kolpo. V to kolibo se je preselil, jedel jagode, lesnike in tepke, pil hladno vodo.

Celi dan je premolil in večkrat ga je še v pozni našel mesec zaspanega klečati in vzdigovati roke proti zdnatemu nebnu. Lahko se je tedaj pripetilo, da je solnce prilukalo iz-za gor, predno je mogel opraviti jutranjo molitvo. To ga je zmirjal zelo razčalostilo.

Nekoč ga je obiskal opat nekega imenitnega samostana (kloštra). »No kako se ti godi brate?« ga je začel izpraševal.

njegov pridelek uničiti. Za poklano strnišče kmet niti vinarja ne dobi, za pohabljeni ali pa bolehavo živinče pa še vsaj nekaj skupi, seveda ako dotična žival ni okužena.

Deloma pa se kmet tudi proti takim nesrečam namore nekoliko okovariti, ako namreč zavaruje svoje domače živali pri zavarovalnicah, katera se s takim zavarovanjem pečajo. Želeti bi bilo, da bi se zavarovanje občno upeljalo in ta posel vzela država ali dežela v svojo skrb, in na posestvu bi se vzdržal mnogoteni kmet, kojemu je že pretil boben.

Natančneje o živinoreji pisali bodoemo prihodnjič, in danes Vas prosimo, da osrčujete predstoječe vrste, ki so Vam v prid in hasek namenjene.

Preskrbljevanje kmeta.

O tej važni zadevi razpravlja znameniti potovalni učitelj Johan Schön v listu „der praktische Landwirt“. Sprožil je prav dobre misli in mi jih našim kmetom nočemo pridržati.

Zelja, da se povoljno gospodarstveno stanje posameznikov kakor celih družin tudi za čas sile, stvari in onemogosti zagotovi, ali v slučaju prerane smrti ohranitelja, je prav dobro znamenje za socijalni gospodarstveni razvoj ljudstva. Priznavaje potrebo uredbe skrbijo država, dežela in posamezna društva za svoje uradnike in njihove družine ter jim dajejo primerne upokojnine (penzije). Velika industrijska in obrtniška podjetja ustanovila si so lastne zavarovalnice ali pa zavarujejo svoje ljudi pri privatnih zavarovalnih zavodih.

Na kmečki stan pa se je v tem oziru doslej najmanje oziralo. V seji moravskega deželnega zabora na 7. novembra lanskega leta stavljal je poslanec Lucks s svojimi tovariši predlog, da se naj 15 procentni popustek od zemljjiščnega davka porabi kot temeljni kapital za olajšavo kmečkih posestev od prevžitnini. Predlog mora vsak kmet z veseljem pozdraviti.

Puščavnik, ves srečen, da ga je obiskal visok gospod, odgovoril: »Bi že bilo, bi že bilo! Tukaj imam lepo pridost služiti ljubemu Bogu. Le zjutraj se mi velikokrat pričeli, da se ne zbudim o pravem času. Zvona ne slišim in tako sem zelo žalosten, da ne morem Stvarniku zmiraj o tem času peti slave.«

»Seveda ni prav, če zamudiš jutranjo zarjo,« rekел je bil. »Ves kaj, ljubi brat, kupi si petelin, da te bode zjutraj vili.«

»Res je res,« odvrnil je puščavnik vesel, »petelin si jaz in nikoli več ne budem s svojo malomarnostjo žalil zvezkega Očeta!«

Zapustila sta gozd. Opat se je vrnil v mesto, a puščavnik je šel petelinu kupovati.

Malo časa pozneje je prišel opat zopet k njemu in ga vrazil po njegovem življenju.

»Hvala lepa,« odgovoril je samotarec, »bi že bilo, pa petelin mi zmiraj po gozdu leta, in zato se bojim, da mi ga ne bo požre.«

»No seveda, ne bilo bi prav, ako bi lisica twojo uro nataš! Ves, meni bi petelin ne uhajal od koče. Kupil bi kokoš, potem bi moj buditelj lepo ostajal doma.«

»To je resnica!« zaklical jo pobožneš, »tako grem v us po jno.«

Vsek kmet, česar posestvo je bilo kedaj ali pa še je z veliko prevžitnino (Auszug) obteženo, zna povedati, kako da je takšno razmerje težavno. Duševno in telesno krepak kmet navadno ne misli na to, kako da se mu bode v starosti godilo; on dela in shranjuje, in ko je dosegel povoljno blagostanje, se mora umakniti mlajšim ljudem. Ti imajo pa včasih že čisto neznotno prevžitnino za veliko gospodarstveno zapreko ali nadlego, kar daje povod mnogoterim domaćim preprirom med starimi in mladimi in je na veliko škodo gospodarstva.

Uradnik vedno misli na svoje umirovljenje; on ve, kje in od česar bode na stare dni živel ter se že začasa na to pripravlja. Kakor dela uradnik, tako bi naj ravnal tudi kmet; tudi on bi se naj pravočasno za stare dni pripravljal. Navadno prepusti oče posestvo svojemu sinu ter si izgovori stanovanje, denarja in različne naturalije. Ako so prevžitkarji (Auszügler) še zmožni za delo, tedaj mladim navadno še pomagajo delati, ako pa so onemogli ali pa celo zbolijo, tedaj so mladim le v nadlego in skrb. Velik križ pa je, če bolezen traja dolgo, in čestokrat se sliši zdihovanje mladih posestnikov: »Oh, ko bi se le že enkrat teh nadležnih prevžitkarjev zamogel iznebiti!«

Dostikrat se tudi nameri, da sin pred predvžitkarjem, svojim očetom umerje, kateri mora v takem slučaju pogostoma med čisto tujimi ljudmi živeti. Take žalostne prihodnosti si gotovo nikdo ne želi, in vendar taki slučaji niso redki. Nehote se nam vsiljuje vprašanje: Kako se bi vendar dali ti nedostatki zaprečiti? Odgovor je lahak: S tem, da se uredi in upelje kmečko oskrbljevanje za stara leta.

Kmet naj dandanes pred vsem skrbi za to, da prepusti sinu kolikor možno neobremenjeno posestvo. Prevžitnina je kmetu breme. Vsak uradnik si mora svojo pokojnino (penzion) sam prislužiti; odračuni se mu od njegove plače. Prevžitkar pa je tudi človek, ki se je skozi celo svoje življenje trudil in žertvoval za državo in občni blagor, potrebuje pa tudi denarja

Črez leto in dan obiskal je opat puščavnika zopet. V nekdaj tiki koči pa ni našel več tistega nebeskega miru kakor prejšne čase. Okrog nje je kar mrgolelo petelinov, kokoši in piščancev, in čivkanja, kokodakanja in kikirikanja ni bilo ne konca ne kraja.

Opat se je navihano nasmejal, a prej, ko je odprl ustva v pozdrav, začel je puščavnik tožiti in tarnati: »Vidite, kako se mi zdaj godi! Namesto jednega para imam celo trumo kričeče perjadi. Nikdar mi ne dado miru, in proč je z mojo molitvijo!«

»Zaradi kričanja kokoši seveda ne smeš zanemarjati službe božje, ker bi si s tem prevelik greh na glavo nakopal. Zakaj si ne privoščiš dekle, katera bi odganjala in krmila te sitne in nadležne živali?«

»O Bog, ne zapusti me v moji nadlogi!« vzdihne samotarec. Zapeljive ženske ne vzamem nikdar pod svojo streho. Raji naganjam po dnevi kokoši ter prebedim vse noči svojega življenja pri molitvi, kakor pa da bi odprl vrata hudi skušnjavi.«

»Motiš se, brate,« jel mu je opat ugovarjati, »niso vse ženske hudobne. Le vzami v roke koledar in videl bodes, da je v njej zapisano vse polno devic, devičarja pa med vsemi svetniki ne najdeš nobenega. Iz tega lahko spoznaš, da so

na svoje stare dni. Ta denar pa mu nima priskrbeti kmetija, temuč naprava, ki se ima za oskrbljevanje starih in onemoglih kmetov ustanoviti. Kakor uradnik redno vplačuje doneske za svojo upokojnino, tako bi naj tudi kmet vsak mesec položil mali znesek za stare dni. Ako vzamemo, da bi kmet pri plačevanju svojih davkov položil 2 kroni za vsak mesec tudi za državno preskrbjevanje, tedaj bi znašala njegova zavarovalna premija na leto 24 kron. Po 15 letih imel bi toraj okoli 1200, po 20 letih 2500 in po 25 letih okoli 3000 tisoč kron zavarovalne rente, s katero bi na stare dni lahko izhajal.

Glavna podpora prevžitkarja naj bi bil vedno gotovi denar; ako si je tega na omenjeni način zagotovil, tedaj tudi takozvanih naturalij ne potrebuje in tedaj tudi ni odvisen od svojih naslednikov. Ako mladim pomaga delati, zasluži si s tem hrano, za druge potrebštine ima gotov denar v rokah. Če mu domača hiša ni po volji, poda se lahko k drugim ljudem. Ako ni zmožen delati, pomaga si lahko z gotovim denarjem. Z uporabo 15 procentnega popustka pri zemljiščnem davku kot temeljni kapital za ustanovo državnega preskrbjevanja in z mesečnimi doneski bilo bi državi omogočeno, da priskrbi staremu in onemoglemu kmetu neodvisnost od njegovih naslednikov, da kmečka posestva reši neljubih prevžitkarjev ter jim podeli s tem tudi večjo vrednost. Koliko britkih solz je že teklo zaradi prevžitnini in koliko starih in siromašnih ljudi si je že raje življenje vzel, kot da bi živeli še nadalje v takih razmerah, kakoršne se med starimi in mladimi pogostoma opazovati dajo! Že samo dajanje naturalij se zdi mladim čestokrat preveč, kar daje povod neznosnim in jako žalostnim domaćim prepirom, ki so kaj slabi vzgled za sinove otroke.

15 miljonov avstrijskih kmetov je dalo državi v teku let že lepega premoženja. Pridobili se bi vsi skozi prostovoljni pristop k državnemu starostnemu preskrbjevanju, ker nobeden stan za starost ni tako

ženske veliko boljše kot mi može. Če si pravo izbereš, se ti nikakor ni treba bati za svojo dušo.«

Puščavnik je obljudil izpolnitni opatov svet. Da bi se pa na nobeden način ne zmotil, podal se je na božjo pot proti Marijo pomoći. Cele tri dni je klečal pred njeno podobo in vedno se mu je dozdevalo, da ga nebeska mati s svojimi velikimi, vijoličastimi očmi neskončno ljubeznivo gleda, da drži svoji rožnati ustnici na sladek nasmeh, kakor bi hotela reči: moj sin, ne boj se, jaz te ne zapustum.

Z lahkim srcem je šel iz cerkve in jo krenil po poti v svoj domači kraj. Pa čeravno je pred Marijo potolažil svojo razburjeno dušo, vendar je bil v veliki zadregi, kakšno deklo naj si izbere. Po dolgem premišljevanju mu pride prava misel v glavo: dobiti moram žensko, katera je podobna Mariji, ki me je materinsko potolažila. Če bode imela tako visoko čelo, tako rudeča ličica, tako velike, plave oči, tako rožnate ustnice, tako bele zobke in tako okroglo brado, kakor Marija na Gori, tedaj mi ne more biti nevarna.

Pri iskanju je imel srečo. Hitro je našel neko ubogo, a zelo lepo in veskoči pošteno deklico, ki je bila voljna iti ž njim v temni gozd. Ljudje so se ji sicer posmehovali in ji zabavljali, fanti so stiskali pesti, toda ona jih še poslušati ni hotela — imela je za visokim čelom zdrave možgane.

slabo preskrbljen, kakor ravno kmečki. Prosimo to državno kakor tudi deželno vlado, prosimo poslana da se upelje tudi za kmečki stan taka naprava kakoršna je za druge stanove že upeljana in ki d tičnim stanovom omogoči, mirno in brezskrbno prihodnjost zreti in sivo starost pričakovati. Ravn sedaj, ko se je v moravskem deželnem zboru ta mis sprožila, bilo bi umestno, da se v kmečkih krog na shodih, v zadružah in društvih to važno vprašati dobro pretresuje ter na primerni način potrebuje ukrene.

Odstranitev prevžitnini ter upeljava državne kmečkega preskrbjevanja bilo bi gotovo največe do delo, katero je naš čas kmečkemu stanu storiti zmož. Zemljiščna obremenitev (Grundentlastung), ki je zvezni s odkupom obstoječih prevžitnin, pričeti se morala na tisti način kakor leta 1848. Ako so kmeti vseh dežel edini ter se vzajemno potegnejo za upljavo označenega preskrbjevanja, tedaj se jim bo tudi gotovo posrečilo, česar jim je tako nujno potrebno. Mi jim damo besedo, da jih bodo podprti po vseh naših močeh podpirali ter jim želimo mnoge in povoljnega uspeha.

Vojška med Rusi in Japone

Polotok Liautung je najjužnejši del Mandžurije ter moli kakor zagozda v Rumeno morje. Na južnem koncu tega polotoka leži obmorska trdnjava Port Artur. 50 kilometrov severno od te trdnjave je polotok samo 5 do 8 km širok in na tem najozemljaju krajtu leži mesto Kindžou, katero so Japonci dne 26. maja v hudem boju zavzeli ter si s tem napravili prosto pot do Port Arturja. Svet okoli Kindžouja precej gorat in zato je ta morska ožina za vojaške utrdbe še tem pripravnejša.

Važnost tega kraja so tudi Rusi kaj dobro spoznali zato so pa tudi več velikanskih trdnjavskih topov Port Arturja semkaj spravili, po gorskih rebrih na

Par mesecev pozneje prikazal se je »opal« iz mest. Tokrat pa ni bil oblečen v menisko obleko, ampak v zeleno. Ko je pogledal skozi okno, začel se je na vse grlo smerjeti.

Ni trajalo dolgo, da je prišel iz kolibe puščavnik k jemu znancu. Malo se ga je sicer ustrašil, a preveč ne. Se je še začel smerjeti in končno rekel zelenemu: »Hvala lepa za tvoje dobre svete! Zdaj devam kokoši v ponovitev tri tedne budem peljal svojo nevesto pred oltar. Skriješ tvoje parkle, dovolim ti iz hvaležnosti, da smerjam na mojo gostijo.«

Srečni ženin in nevesta sta polovila kokoši, vzela del zapustila gozd in si kupila v vasi najlepšo kmetijo. Dolgo sta živila skupaj v največji sreči; zapustivša več vrlih ob in brhkih vnučkov sta konečno zapustila ta grešni svet.

prav
trup
časte
zema
vsak
prod
jim
se ra
prva
pri
podp
ki se
pozic
z na
sta s
tema
kosal
Zalet
po ce
17. j
nezna
vale
krdel
na k
po Ja
častn
japon
edneg
častni
na n
nasko
okoli
ter m
okoli
E
pot d
mož E
upati,
sedanj
tudi E
nezna
Ne
general
jetno, k
dar še
med dv
Na
posebne
Bogaty

S
Lep
sledke Š
soboto i
Celju. A
g. župa
uređiti,
dostojen
vpletale

pravili so več vrst dobrih šanc za pehoto (Fuss-truppen), pred njimi pa zaseke in plotove in bodiaste žice, naposled pa še vse to okovarili s podzemskimi minami. Kindžou hoteli so si Rusi na vsak način zagotoviti in tukaj Japoncem nadaljno prodiranje proti Port Arturju zabraniti. Toda ni se jem posrečilo. Druga japonska armada je pri Kindžou-u se ravno tako hrabro in zmagovalno izkazala, kakor prva dne 1. maja pri Kiulienčengu. Bitka pri Kindžou-u je trajala 2 dni. Japonsko artilerijo so podpirale z morske strani tudi japonske bojne ladje, ki so celih 5 ur z dobrim uspehom streljale na ruske pozicije. Konečno so vzeli japonski pešci ruske utrdbe z naskokom (Sturmangriff). Mesto in gradič udala sta se že prvemu navalu, a za visočine, ki ležijo za tem, sta se nasprotnika v ljutem boju dalje časa kosala ter oba kazala čudovito srčnost in pogum. Zaleteli so se z nasajenimi bajoneti eden v drugega, da so po celi bataljoni padali. Od enega voja (bataljona) 17. japonskega pešpolka ostalo je samo 21 mož. S nezaskrbo predznostjo in hladnokrvnostjo naskakovali so čez mrtvece in ranjence spet nove čete in krdela, ne marajoč za življenje temuč samo misleč na konečno zmago. Rusi so se v tem boju ravnali po Japoncih ter jemali na muho in bajonet najprej lastnike (oficirje) in tako je prišlo, da med tistimi japonskimi četami, ki so prve na šance dospele, niti enega častnika ni bilo. Prevzel je povelje neki podlastnik, ki je dal s zaplenjenimi russkimi topovi takoj na njihove bivše lastnike streljati. Po trikratnem naskoku polastili so se Japonci vseh russkih utrdb oboli Kindžou-a. Zaplenili so 68 topov, 10 mitrajlezov mnogo drugih vojnih priprav. Japoncev je padlo skoli 3.500, Rusov pa približno 500.

Po zavzetju Kindžou-a stoji Japoncem prosta do Port Arturja, kojega posadka šteje 25 tisoč mož pod poveljstvom generala Stössel-a. Težko gre spati, da bi se ta trdnjava dolgo časa vzdržala. Dedenji japonski uspehi iznenadili so ves svet, pa tudi Rusi nikakor niso mislili, da bodo imeli s tem neznanim azijatskim narodom "take hude čase".

Nekateri listi trdijo, da misli priti Port Arturju general Kur opa t k i n na pomoč, kar pa ni verjetno, ker si bode omenjeni vojskovodja najbrž venar se poprej premislil, predno si bode izvolil pot red dve močni sovražni armadi.

Na morju se v zadnjih dneh ni pripetilo kaj posebnega, razun da se je potopila ruska bojna ladja "Bogatyr", ki je na neko podmorsko pečino zadela.

Spodnje-štajerske novice.

Lepe birmanske slovesnosti, ki bodo imele naške še v sodnijski dvorani, vršile so se pretečeno toto in nedeljo v Laškem trgu (Markt Tüffer) pri Ljubljani. Akoravno sta si ondotni č. g. dekan Žuža in župan Weber na vso moč prizadevala vse tako rediti, da bi se mil. g. knezoškof na slovesen in ustojen način sprejeli, brez da bi se med slovesnosti letale kake politične demonstracije, kljub temu

vročekrvni kaplan Bovzina ni mogel mirovati in je povzročil s svojim ščuvanjem takšne škandale, kakoršnih še menda ob času birme v nobenem kraju ni bilo. Zvesto mu je pri tem pomagal pivovarski ravnatelj Kukec, ki je razvneti in žejni druhal obljubil več sodčekov piva, ako ustreže kaplanovi želji ter uprizori „rundusbundus a la Kuchelbad“. Občespoštovani in miroljubni gospod dekan so kot pravi katoliški duhovnik v porazumljenju s g. županom sklenili, da se imajo mil. nadpastir od svojih vernikov sprejeti tako, kakor je spodobno in spoštljivo, a hujškač Bovzina je povzročil s svojim štanjem takšne izgredne, ki so mil. gosp. knezoškofa tako užalili, da so bili primorani se javno izraziti: Med tako druhal jaz ne grem. — Prišlo je celo do krvavih tepežev. Dotični razgrajalci sedijo sicer že pod ključem, a njihov zapeljivec se jim sedaj najbrž smeji v pest, kakor je že to navada takih ljudi, ki mislijo, da za svoje nesramno zapeljevanje nimajo nikakih odgovornosti, češ da so proti vsakej kazni okovarjeni skozi veljavno svojega stanu. Pripomimo tukaj, da je bil med razgrajalci tudi urednik „celjske žabe“. Govorili bodoemo o tej zadevi prihodnjič še več kaj, tokrat nam primanjkuje prostora.

Reglanje „celjske žabe“ postaja že celo listom, kakor sta „Slov. Gospodar“ in „Fihpos“ preneumno, kar se je pred nekaterimi tedni prav jasno pokazalo. Ako-ravno v najbližem sorodstvu „po rojstvu“ kakor tudi po mišljenju se vendar tudi ti koštruni eden v druga zaletujejo, pa godi se jim kakor kozlu v basni, ki je v zrcalu zagledal samega sebe. No, naj se le trkajo med seboj, mi jim privoščimo to zabavo, saj kaj pametnega itak ne znajo in ne vejo početi. — Pa „celjska žaba“ tudi strokovnih listov ne pusti na miru in to njeno nespodobno renčanje ji je prineslo nekaj prav gorkih, katere si bode vsaj za nekoliko časa zapomnila. — Si tacuisses, philosophus fuisses!

Strela ubila je delavca Filipič-a, izdelovalca zabojev v neki kemični tovarni v Celju. — Neko deklico, ki služi pri gostilničarju Confidentiali-ju je pa samo omamila. — Na Skomru so imeli požar vsled strele.

Ptujski sejmi. Na živinski sejem v Ptiju dne 1. junija se je prignalo 978 goved, 590 svinj in 179 konjev. Vkljub temu, da so se cene povprečno vzdržale na prejšni visočini, se je večina živalij poprodala, kar naj služi domaćim živinorejcem v spodbudo, da bodo tudi na **prihodnji živinski sejem dne 15. junija t. l.** postavili obilo živine.

Pomoč v sili. Nj. ekscelenca, gospod cesarski namestnik grof Clary in Aldringen pripeljal se je dne 6. t. m. v Maribor, od koder se je podal v spremstvu ces. kr. namestnijškega svetovalca grofa Attēns-a, g. okrajnega načelnika dr. Schmidler-ja in poslancev gg. Pfriemer-a in Robič-a v tiste občine Slovenskih goric, ki so dne 19. maja t. l. vsled toče, povodnji in burje največ trpele. Med najbolj oškodovane posestnike v občinah Jarenina, Vučji dol, št. Jakob, Cirknica in Pesnica razdelil je g. namestnik začasno 10 tisoč kron. Ob-

ljubil je ob tej priliki tudi reguliranje Pesnice, popustek pri zemljiščnem davku ter nadaljno denarno pomoč. — Mi voščimo ubogim kmetom prav zdatne in hitre pomoči, katere so v resnici celo potrebni.

Eden za drugim. Leskovško konzumno društvo prišlo je v naprednjaške roke, ker je kupil vso šaro s poslopji vred gospod Franc Schosteritsch, trgovec v Št. Vidu. Tedaj: „Schluss mit Jubel.“

Otrok v gnojnici utonil je v Račah pri posestniku Štefan Babiču hiš. štev. 63. Ko je mati šla večerjo kuhat, prilezlo je leto staro revče do gnojne mlake ter v tej utonilo. Stariši, pazite na otroke, kajti nesreča ima dolge roke.

Pohorske roparje so baje pretečeni teden ujeli v neki viničariji v občini Pohorje. Viničar Štefan Kušec, bivši žandar, ki pa je zaradi kraje moral to službo zapustiti, je bil njihov pajdaš in vohun. Njegovi otroci so v šoli povedali, da pridejo na njihov dom po noči večkrat možje, ki prinesejo raznovrstnega blaga. Ta otročja izjava pripeljala je orožnike na sled tej ničvredni tolpi.

Iz št. Ilja pri Gradiču se nam poroča, da je tamkaj razsajala dne 22. maja zvečer ob poluosmi uri huda toča, ki je oklestila vso občino Laze ter uničila vse poljske pridelke. Vsipavala se je skozi 20 minut in sicer tako gosta, da je še druga dne bilo videti na cele kupe ležati, ko je ob poludveh popoldne zopet prihrula ter pokončala še to, kar je prejšnega dne ostalo. Ves kmetov up je uničen; vino-gradi so okleščeni in žito se bode moralo za krmo pokositi. Kmetje imajo upanje do poslancev, da jim nujno in zdatno pomoč priskrbijo, ozirajo pa se tudi na milosrčne dobrotnike, ki bi z milodari olajšali revno stanje obupanih nesrečnežev v Št. Ilju.

Vobče znani dr. Brumen, ki je bil svoječasno zaradi razžalitvije oblasti od ces. kr. okrajnega sodišča v Ptiju v 14 dni zapora obsojen, je s svojim vsklicom proti tej razsodbi dne 26. maja pri ces. kr. okrožnem sodišču v Mariboru zopet „prav sijajno“ pogorel, kajti zadnje sodišče je pervosodno obsodbo v celej njegovej vsebini potrdilo ter ima dr. Brumen povrh uše vse stroške druge inštanice plačati.

Imenovani dohtar je pravi vzor kmečkega prijatelja v podobi spodnještajerskega pervaka ali narodnega pervboritelja. Marsikateri kmet je že bridko obžaloval, da se je po nasvetih tega „künštnega gospoda“ ravnal, ki še sam ne ve, kar postava pripušča in kar prepoveduje. Sploh je ta „ljubeznički dohtar“ mož, ki nikakor ne more mirovati in ki navidezno le za to skrbi, da ima svet o njem kaj govoriti; ali dobro ali slabo, to mu je vse edno, njegovo geslo je:

„Wir prostir'n und rekurir'n“

„Und hören nicht auf vom Disputi'r'n“.

Od sv. Antona na Pohorju došla nam je pritožba, da jemlje eden ondotnih cerkvenih ključarjev na pošti v Vuhredu „Štajerc“, akoravno list ni na njega naslovljen. Svetujemo dotičnemu možaku, da tako ravnjanje za prihodnje opusti, sicer bi bili primorani, to zadevo ces. kr. sodniji naznaniti, ki bi ga temeljito

podučila, do česar ima pravico eden ali drugi držan in če je tudi prav „čekmošter“.

Iz Žič. Dragi nam „Štajerc“! Že večkrat si poročal, da se nekateri umazani listek na vso vsiljujejo ljudem, akoravno jih ne mara vsak in vega tudi ne plača naročnine. Tudi semkaj pričivredni časnik „Naš Dom“ po domače „Fihpos“ nekatere hiše in celo v dveh izvodih. To je ogromna nesramnost! Vprašali bi istega, kateri plača nino na tihem, kaj neki hoče z to sitnostjo. Nai te vinarje spravi raje v svoj žep, ali pa razdeli isto svoto med ubožce, kar bode gotovo več hasni. Za tokrat pa smo poslali sleparski časnik „retor“ in upamo, da nas ne nadleguje več.

Koroške novice.

Iz Kotmarevesi. Prostovljna požarna brambla Kotmarivesi imela je nedavno svoje glavno zborovanje in si je volila pri tej priliki nove odbornike, in so bili izvoljeni sledeči gospodje: F. Harrich, telj, stotnikom in Peter Schaschl njegovim mestnikom; Jožef Wastel vodnikom možtva plečev in Matija Bai njegovim namestnikom; Jožef Stangel vodnikom brizgalničarjev in Boštjan Wastel njegovim namestnikom; Vincenc Križitsch vodnikom branilcev in Peter Jakopits njegovim namestnikom. Društvo vrlo prospeva ter je že sezidalo lepo novo poslopje za shrambo svojega gasilnega orodja.

Od Device Marije na Zili. Od 1. junija naprej so se upeljale pri Raiffeisenovi hranilnici poslovne ure in sicer so kot take določene: Vspervo in tretjo nedeljo od 1—3 ure popoldne pri Peterwirtu v Dobrem polju.

Toča in burja razsajala je dne 21. maja ob St. Peter-Edling pri Špitalu ter uničila skoraj poljske pridelke. Oklestila in polomila je tudi sadjevje tako, da ni pričakovati nobenega sadja. Iste dne na zvečer klestila je v okolici Otmaške kjer je padala kot orehi debela. Lepa freudenberška oklica spremenjena je v puščavo. — Na ravno dan oglasila se je tudi v Radentheinu ter ondotom kmetom uničila up in nado na lepo žetev in pridelek obilnega sadja. — Povsodi je toča sprljala strašanska burja, kakoršne prebivalci prizadane okolic že zdavnej ne pomnijo.

Prepovedana igra. Nek 23-letni kmečki sin Verstavesi blizu Žihpolja prejel je nedavno od svojega očeta svoto denarja — pravi se, da 2 tisoč kron s katerim bi imel živine nakupiti. Zablodil je reč v društvo zvitih ptičkov, ki so ga v prepovedani igri za ves denar oskubili. Obupan fant se je napoljal domu ter se obesil v domačem škednju, kjer ga je prestrašena mati drugo jutro mrtvega našla.

Bolezni pri domačih živalih na Koroškem razšene so za sledeče okraje, oziroma okoliše: Kurentasti spuščaj na spolovilih pri koncu okraju Št. Vid, občina Št. Vid, v okraju Velikovci občina Škocjan; — pasja steklina v ob-

Velikovec, občina Obre; svinjska kuga v okraju Velikovec, občina Vajzenberg: — ponehala je mehurčica (mehurčasti spusčaji) na spolovilih pri konjih v mestu Celovec; rudečica (Rotlauf) pri svinjah v Št. Vidu, občina Št. Vid in v okraju Velikovec, občina Bistrica; — svinjska kuga je ponehala v mestu Celovec.

Samomora. Dne 26. maja si je neka dekla, ki je služila pri posestniku Hofeरju pri Sv. Magdaleni, prezala vrat ter po kratkih minutah umrla. — Dne 24. maja pa se je v Mlinarjih obesila neka mitničarka iz Födrauna.

Vsled opeklina umrl je $2\frac{1}{2}$ leta star sinček dekla Marije Volče v Ragglu blizu Wolfsberga. Otrok je bil v odreji pri oferjih Janez in Marija Ellersdorfer, pri katerih se je dne 20. maja v z vrelo vodo napolnjen škat umaknil ter se tako hudo opekel, da je vsled opeklina naslednjega dne umrl.

Dopisi.

Iz Loč. — Občinske volitve. Mladič iz Žič! Kje pa si ostal na dan volitve? Ali si bil kojajo zgubil, ali si se že spameoval, ali pa se še od zadnjega birmovanja nisi ozdravil? Kaj ne, to je bilo po tvoji modri buči, da ti še bo na tvoje stare dni po ušesih šumelo! Pa pustimo, moj usmiljenja vredni, dolgolasi „rezervni oficir“ na tem mestu tvojo drugo birmo, ter povejmo rajši širnemu svetu o izhodu naše volitve in pa o tvojem plodonosnem agitiranju. Volilcev je od vseh strani toliko prihitelo, da se še celo stari volilci take mnogobrojne volitvene udeležbe ne spominjajo. Prišli so nam znani in neznani volici, mnogo takih, ki se še naših volitev do sedaj niso udeležili, katerim pa je zadostoval boj, ki si ga ti, na umo tako revna dušca, v „Domovini“ in pa v „Gospodarju“ proti Ločanom sploh, posebno pa proti našemu za konjiški okraj velezaslužnemu gospodu Possek in pa našemu gospodu Cmerešku, napovedal. Upajoč, da dobri pastir svoje črede nikamor same ne pusti, posebno pa k ločki volitvi ne, iskali in povpraševali smo med volilci, kje da je neki ta dober pastir, ali po domače „žički dohtar“? Ali zaman smo ga iskali! Neki kmet mi je pri tej priliki rekel: „Ej, kaj bo le ta študentek pri volitvi; naj se rajši doma uči, da si bo vendar enkrat lahko sam svoj kruh zasluzil. Če bo še dolgo študiral, bo svojega očeta čisto na nič spravil“. Drugi mi je spet rekel: „Nismo še tako zaslepljeni, da bi se pustili od takih ljudi voditi, kateri so še sami potrebni, da bi jih kak pameten človek vodil“. Sličnih pogovorov se je slišalo še več. Ko bi le bil ti, dravinjski apostol k volitvi prišel, slišal in uvidel bi bil, da si res mladič iz Žič, ko še nisi nič, in še dosedaj ne veljaš nič!“ Ker si nisi upal k volitvi priti, moramo ti na tem mestu povedati, da je prišlo k volitvi 110 volilcev, kateri so glasovali za te odbornike, katere smo mi postavili. Kakor vidiš, dragi mladič, zmaga je naša, ne pa „žičke trojice“. Ločki in so-

sedni kmetje so 19. majnika kakor dosedaj vsikdar pokazali, da še imajo tako zdravo pamet, da jih ne „žički dohtar“ pa tudi ne zlobnost „žičke trojice“ ni sedaj, pa jih tudi v prihodnje nikdar ne bo zmotila. Seveda boste sedaj spet kričali: „Ločki nemčurji so spet zmagali!“ A mi smelo trdimo, da je zmaga slovenska, ker so bili na volišču skoro samo o d l o č n i slovenski volilci, kateri svoj narod ravno tako ljubijo, kakor ti veleumni žički gospodek; razlika je le ta, da so naši volilci pametni in skušeni slovenski možje, ti pa si „prisemojen“. Da je ta mladič res prisemojen, naj vam bo med drugim to v dokaz, da bi le kot večji „čarobnjak“ izgledal, nosi črne naočnike, čeravno s prostimi očmi boljše vidi. Kakor ima povsod smolo, pripetilo se mu je tudi zdaj, menda pri kakšni birmi, da se mu je eno steklo na naočnikih strlo. Kaj je siromaček zdaj storil? To oko, katero je bilo brez stekla, nosil je obvezano tako dolgo, dokler je novo steklo dobil. Pa poglejmo si tega žičkega dohtarja dalje ter ga vprašajmo, kaj neki on sam o sebi misli, kaj da že je, ker si drzne našemu, hvala Bogu dosti samostojnemu kmetu kruh rezati, ko ga morajo njemu še drugi dajati. Dalje, mladič iz Žič, kaj se neki vtikaš in brigaš za ločke razmere? Ali nam moreš v našem županstvu kako nerednost očitati? Ti, apostol dravinjski, naštej nam občine, katere so postavile šolo, farovž, vodovod in ustanovile požarno brambo, pa imajo samo 56 procentov občinskih doklad? Povej, kje na deželi tako skrbnega in razumnega gospodarja najdeš, kakor je naš župan gospod Possek? Ti, ker si že tako moder, bi bil rajši prej tvoj nos v svojo lastno občino vtaknil ter pomagal prejšnemu županu občinske račune v red spraviti. Ali ne veš, da vaš šolski račun že dve leti pri deželnem odboru nepotren leži? Ti mladič božji, če že tako za kmetski blagor skrbeli hočeš, ali bi ne bilo krščansko, če bi najprvo za svoje soobčane skrbel? Zapomni si, mi se še vidimo pri „Filipah“. Mladič iz Žič! Kaj ti je pomagalo, da si letal od hiše do hiše, celo po njivah, gozdih in vinogradih za ljudmi lazil, jim svoje žegnane dopise iz smrdljive „Domovine“ in „Gospodarja“ vsliljeval ter ob tej priliki našega vobče čisljanega gospoda župana in gospoda učitelja obrekoval in blatil? Odgovor na ta vprašanja ti je dala birma dne 16. in sijajni izhod volitve dne 19. majnika. Kaj ne, dve sramoti si doživel. Eno na telesu, drugo pa na duši! Ja gotovo! Kajti nobeden tvojih pajdašev ni tvojih kandidatov volil! V tvojih smrdljivih dopisih in tvojem agitiranju si napadal razven prej omenjenih gospodov tudi našo šolo, ker ustrezta splošni želji ljudstva, da se v njej nemški jezik bolj goji, nego v sosednjih šolah. Tudi v tej zadavi bi tebi, moder žički dohtar, stavili nekaj vprašanj, če bi jih še zamogel trezno reševati, pa do te visočine se ne boš mogel nikdar vspeti. Mi pa smo našemu cenjenemu učiteljstvu za trud in lepe vspehe v nemškem jeziku zelo hvaležni. Že ranjki škof Slomšek je rekel: „Več jezikov znaš, več mož veljaš!“ Hej gospod, ali ti v tvoji prisemojenosti tudi te zlate besede slavnega slovenskega pa-

dagoga pripoznati nočeš? No, potem je boljše, če svoja kopita pobereš, ter se v daljno Afriko podaš. Če še pa misliš dalje časa med nami ostati, spokori se prej ko slej, da boš naši kmečki mladini to privoščil, kar v življenju potrebuje. Zdaj še živimo v Avstriji! Če pa nameravaš, dragi „dravinjski apostol“ velikansko slovansko kraljestvo ustvariti, potem se bomo radi po tvojih modrih besedah ravnali. — Svetujemo ti pa, da bi to novo delo boljše kakor si pri naših volitvah pričel, drugače znaš še več telesnih in duševnih sramot doživeti, kakor si jih na 16. in 19. majnika 1904.

— Ločan. —

Iz Ormoža. Malokedaj se sliši kako poročilo iz naše okolice, kar je dokaz našega miroljubnega življenja. Toda te prijetne razmere so se v novejšem času malo skalile. Ne moremo namreč več molčati o nesramnem in brezmiselnem besedičenju nekega pod nosom še mokrega gospodeka, ki tukaj že celo leto brez posla pohajkuje ter se ne briga in ne poprime nikakega resnega dela. Vse, kar ta gospodek zna, je to, da hujška klerikalne kmete z lažnjivimi in izmišljenimi besedami proti „Štajercu“ in njegovim prijateljem. Njegov najljubši prostor je ormožka klerikalna gostilna ali pa kaka farška klet, kjer se do dobrega navleče „neplačanega vinskega duha“. S tujim blagom se šopiri, kakor sraka s pavovim perjem. Vprašamo Vas, mladi gospodek, ali poznate pasji bič ali bikovco? Eno od teh je Vam gotovo, ako se še enkrat držnete tako oholo in našopirjeno blenčiti, kar bi znalo žaliti naše napredne kmete. Glejte raji, da si pridobite v kratkem zaželeno ljubico ali družico, kar se Vam pa seveda ne bode iz lahkega posrečili, ker Vas nobena ne mara, akoravno si na vse pretege prizadevate, ta svoj cilj doseči. Pa saj to itak sami najbolje veste, kake „ferdacmane“ neuspehe da ste pri svojih mnogobrojnih poskusih že doživel. — Ako pa bi se utegnilo Vam vendar enkrat posrečiti, da bi Vam kakšna Evina hči prikimala, tedaj prosite Boga, da bi Vaša „dulcinea“ bila zmožna, Vam potrebnih materinskih naukov dajati, ker za kaj drugačega ste še premokri za ušesi. — To Vam naj služi v opominj in ob enem v svarilo!

Naprednjak.

Iz Ljutomera. V zadnjem času uprizorili so naši klerikalčki različne junaške čine, kakoršnih so zmožni le ljudje, ki so navdani s krajno nestrpljivostjo do vsega, kar ni po njih godu, ali prav za prav po volji njihovih šuntarskih voditeljev. Nedavno so razdjali na shodu pri sv. Tomažu uto ljutomerškega lebcelterja, ker je plahta nosila ime lastnika v nemškem jeziku napisano. Da se sme tako surovost imenovati pravi vandalizem, tega menda tudi noben prirost človek ne bode tajil. Ali je to sad takozvanih mladeničkih in drugih političnih shodov, kakoršne sklicujejo pervaki, da na njih gromé ter kličajo mladino in odrasle ljudi na boj proti vsemu, kar le količkaj nosi nemško lice? Ako je temu tako, tedaj bodo oblasti morale nekoliko natančneje gledati na počenjanje teh hujščakov, ker slednjič bi jim znal greben toliko zrasti, da bi se utegnili še celo oblastim s silo upreti, kakor se je

to že tu in tam zgodilo, kjer taiste niso pravočasni in s primerno odločnostjo nastopile.

A pustimo za danes to ter si raje nekolik oglejmo naše socijalne razmere. „Mogočni vodja“ klerikalne stranke v Ljutomeru je sedaj dr. Karol Grossmann. Kdor ne pleše po njegovi piščalki ter se ne udeleži njegovih sokolskih maškerad, ta je preklet. Taka se je pripetila dvema vrlima možema, ki sta po pravem bila poklicana biti vodji tukašnjih Slovencev, namreč gg. Kukovec-u in dekanu Jurkoviču.

S čim pa si je č. g. dekan nakopal sovražnega Karleka? S tem, da je pravi katoliški duhovnik, kateremu je sv. vera in pa ljubezen do bližnjega če vse, ker je duhovnik, ki skrbi v prvi vrsti za duševno blagor svojih vernikov in ki noče sejati med ljudstvo prepira ali sovražtva. To pa Karleku močno mrzi in zategadelj črti našega vobče priljubljenega gospoda dekana.

Kaj pa je g. Kukovec Karleku hudega storil, tegami ne vemo. Kdor pozna naše razmere, temu je tudi znano, koliko dobrega je že g. Kukovec vsem okraju storil. Že skozi desetletja neutrudno in ne sebično deluje za blagor kmečkega prebivalstva in zdaj bi se naj pustil od dr. Grossmann-a v kot potisniti! Znano nam je, kake žaljive besede je dr. Grossmaun pri Serecu v Babincih proti velezaslužnemu g. Kukovecu govoril —, mi nočemo teh nesramnih besedij ponavljati. Taka je hvaležnost načelnika Sokolcev za obče pripoznane zasluge moža poštenjak, ki zamore povzročiti, da bode Karlek urnejši iz našega kraja zletel, kakor zamorejo vsi njegovi sokoli. Njegovi pristaši, to so njegovi pisarji in ljudje, kateri si je pridobil s kakim „štampelrom“ šnopsa, mu ne bodejo veliko pomagali, ugledni in veljavni možje pa s Karlekom nočejo imeti prijateljstva.

O načinu, kako si dr. Grossmann svoj žep polni bodemo o priložnosti natančneje govorili, povemo le toliko, da imenovani gospod svoje ljube rojake prav krepko na svoje ljubeče srce pritska, da jim pre tem zleti slednji groš iz mošnje. Ljutomerčan.

Zunanje novice.

Avstrijski prestolonaslednik postal je oče. Že fija k neg in ja Hohenberg, soproga prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinand-a, je porodila dne 27. maja t. l. na svojem gradu Konopišt na Českem zdravega princa, kateri bode nekdaj nosil avstrijsko cesarsko krono, ako Bog njemu in državi ne odtegne svoje milosti.

Čuden zapravljevec. V nekem gozdu pri Mödling blizu Dunaja našli so mrtvega samomorilca. Bil je 41 let stari Jožef Konečni, doma iz dunajskega predmestja Meidling. Ta mož je pred kratkim pri svoji materi podedoval 20 tisoč kron, katere je v kratkem času zapravil in sicer skozi svojo brezmejno lahkomiselnost. Nekega večera je n. pr. prišel društvu dveh žensk v dunajsko kavarno ter z njimi tamkaj popival šampanjec. Iz gole hudomušne prezennosti pritisnil je enemu natakarju zaušnico, katera

pa je...
so p...
biti
je p...
oble...
ji je...
potr...
kov...
ter...
takra...
dena...
h ko...
so n...
pame...
in ž...
tudi...
na N...
jega...
davn...
nanj...
glasil...
vesno...
ncla)...
predo...
M i h...
tudi...
je ka...
je sp...
celiec...
je izp...
dimn...
omes...
si je...
zal,...
napra...
tako...
vzdig...
in pa...
glavn...
Kako...
sledi...
Athos...
kih m...
očitno...
A...
čila s...
sebno...
nekaj...
z vel...
zopet...
želijo...
D...
dekla...
polju...

je takoj z velikim bankovcem dobro plačal. Nato so prihiteli vsi ostali natakarji, in vsak je želel dobiti zaušnico in za njo lep bankovec. Konečni razbil je povrhu še vsa zrcala (špegle) ter polil svileno obliko blagajničarice (kasirke) s črnalom, a poravnal je to poškodbo z bankovcem za 100 kron. Pa ta potrata mu še ni bila dovolj. Vrgel je nekaj stotov na krožnik, razrezal in razcapal, polil z jesihom jih nato pojedel. Tega čudnega norca so sicer skrat prijeli, ker pa je znal dokazati, odkod da ima denar, so ga morali spet spustiti. Ko je dedčina šla koncu, kupil si je revolver ter se usmrtil. Pri njem so našli samo še 14 vinarjev. — Bog daj norcem pamet, pijancem pa denarja!

Velikanski požar skladišča je bil ob pristanišču železnici Jersey City v Ameriki. Zgorelo je tudi več ladij. Škoda se ceni na 75 milijonov tolarjev.

Fajmošter je streljal na škofa v Pforzheimu na Nemškem. Župnik dr. Rieger imel je do svojega škofa dr. Norberja neko staro jezo in nedavno se je hotel nad njim maščevati. Streljal je pa z revolverjem, a zadel ga ni. Župnika so prodasili za blaznega.

Nov gorski predor. Dne 31. maja t. l. so slovensko piaznovali prevrtanje bohinjskega predora (tunela), kise po pravici sme šteti med največje alpinske redore.

72 hiš pogorelo je dne 16. maja t. l. v Št. Nikolalu na Kranjskem. Razun hiš je požar uničil tudi cerkev in mnogo gospodarskih poslopij.

Zvit kaznjenc. Na posebno zvit način pobegnil kaznjenc Ledwos iz ječe v Krakovu. Nalašč se sporekel s paznikom, kateri ga je nato v posebno celico zaklenil, v katerej je bil čisto sam. Tamkaj izpraskal vratne tečaje. Prejšno soboto prišli so dimnikarji, ki so imeli vse dimnike dотičnega poslopja mesti. Ko so bili dimnikarji pri svojem delu, očrnili je Ledwos lice in oblačila, škornje je tako prirejal, da so imeli obliko šolnov (šlap), iz knjež si je upravil pas, od klobuka pa si je odrezal streho; tako je bil ves dimnikarju podoben. Nato je odignil vrata iz tečajev ter šel brez ovir mimo straže in paznikov in vratar mu je še celo postrežljivo zavna vrata odprl, da je prišel tem hitreje na prostoto. Kakor se pravi, nimajo o njem dosedaj še nobene ideji.

Menihi so zase stepli v samostanu na „sveti gori Chos“ v Palestini in sicer zato, ker so zraven ruskih menihov bivali tudi grški, ki so nasproti Rusom živno izražali svoje simpatije do Japoncev.

Angleži v Tibetu. Kakor se glase različna poročala se angležki ekspediciji v Tibetu ne godi popolno dobro. Akoravno so v začetku naglo zavzeli nekaj bolj ali manje važnih mest, vendar imajo sedaj velikim naporom tista braniti, da jih ne izgubijo popot. Buri jih menda še niso naučili dovolj manire, da bi si še večih izkušenj.

Detomor. V št. Lovrencu v Mürztafu je neka žena pred sedmimi tedni svoje novorojeno dete načela zakopala. Domač pes je mrliča izvohal, ga

izkopal ter nekatere kosti domu v kuhihino prinesel. Sumljivo deklo so sodnji izročili.

Strahovita burja divjala je dne 23. maja v okolici mesta Padova na Laškem. Razdjala je mnočo hiš ter pokončala skoraj vsa polja in nasade. Veliko oseb je mrtvih in ranjenih.

15 parov dvojčkov. V mestu Chester (r. Šestr) na Angležkem je nedavno umrl mož po imenu John Jonas, ki je bil oče petnajsterih parov dvojčkov. Za vsem mu je porodila njegova žena 33 otrok in med temi je bilo 15 parov dvojčkov. — Pa zopet en presnet „kampelc!“

36 let od lastnega očeta zaprt je bil neki kmečki sin blizu Bruselja v Belgiji. Ko je pred 36 leti izginil, so ljudje mislili, da se je kam izselil ali pa da je storil samomor. Bil je še le kratko časa oženjen. Nedavno pa je došlo oblasti neko brezimno pismo, v katerem je stalo, da ima izginolega sina lastni oče zaprtega v nekej temni lukni. Šli so ga iskat in zares so ga našli na smradljivi slami do kosti shujanega ležati, od koder so ga takoj spravili na beli dan — očeta pa zaprli.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Desetero zapovedij, katere naj bi v božji naravi vsakdor vestno spolnjeval, se glasi: 1. Ne lomi in trgaj vej in mladik, tudi ne listja in cvetkov z dreves ali z grmovja, ne reži jih z nožem in ne otepaj jih s palico! 2. Ne hodi po tratah v nasadih in vrtih, ne črez travnike (kjer ni steze ali pota), veliko manje pa še črez posejane njive! 3. Ne trgaj cvetlic v javnih nasadih in vrtih, na travnikih ali poljih, da bi jih potem razmetaval po cestah in trgih, ker to ni samo grda razvada, temuč je tudi tatvina! 4. Ne izruvaj po gozdih grmičevja od črnic (borovnic) in bušnic (Preiselbeeren) in tudi vresja, praproti in drugih gozdnih rastlin ne izmuli in ne reži; to škoduje namreč gozdnim tlem. 5. Ne odščipuj, odrezuj ali ne odklati mladim, na novo zasajenim gozdnim drevesom, n. pr. borovcem, smrečicam, hojčicam itd. vršičkov ali gornjih mladik, ker to jim škoduje, da začno hirati ter se posuše, ali pa ostanejo po habljene sirote! 6. Ne razmetuj po stezah, cestah in trgih pomerančnih lupin, črešnjevih ali slivinih koščic, papirnatih koščekov, kruhovih škorij itd.! 7. Ne zarezuj v klopi v javnih nasadih in vrtih črk ali imen, ne riši ali piši po njih in ne maži po njih! 8. Ne zatikuj ali zamašuj studencev na javnih prostorih, ker te naprave stanejo mnogo denarja in se toraj zlahkomišljenim ali hudomušnim ravnanjem dela velika škoda! 9. Ne lovi ptičev pevcev, ne moti jih pri gnjezdenju ali pri valitviji! 10. Ne pokončuj drugih koristnih živalij kakor so n. pr. žabe, martinčki, kuščarice, slepci, krti itd., ker te živali zatrejo mnogo škodljivega mrčesa! — Kdor ne spolnjuje teh zapovedij in proti njim greši, greši tudi proti božjemu stvarjenju in s tem kaže, da je neumen, surov in

hudoben človek. Kmet ravnaj se po teh zapovedih ali si doma ali pa prideš v katerokoli mesto, pa tudi za mestjana so veljavne, najs se že sprehaja po mestnih nasadih in vrtih ali pa pride na deželo.

S čim najbolje gnojimo rastlinam v lencih (tegel-nih)? Nekteri ljudje rabijo v to svrho kavino goščo (mot, Kafesatz) in tobakov (cigaren) pepel, kar se pa nikakor ne priporoča, ker to gnojilo nima hitrega in povoljnega vspeha. Najboljše gnojilo za lončne rastline so roženi obstružki (Hornspähne, Hornmehl) in pa kravjek. Obe tvarini morata nekaj časa ležati v vodi, s katero se potem rastline zamakajo.

Poslano.*

Slavno uredništvo „Štajerca“ blagovoli sprejeti v prihodnjo številko sledeče vrste:

Mariborski klerikalni listič „Naš Dom“ priobčil je v svoji številki z dne 19. maja dopis, kakor sledi:

„Štajerc“ in Drewenschegg katerega smo svoj čas dobro osvetili in ki sta si bila nekaj časa nasprotna, sta si zopet dobra. To je pač stara stvar, da »gliha v kump striha«, ali to se nam zdi čudno, da so gospodje za »Štajercem« zopet milostljivo sprejeli onega Drewenschegga, ki se je po Celju ponujal za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti »Štajercu«. Drewenschegg sicer ni oseba, katera bi bila vredna, da bi se pisalo o nji, pač pa je značilno za list sam in za ptujsko nemško gospodo, katera ga izdaja, kakor za ono, ki ga tudi po Koroškem razširja, da prodajajo Drewenscheggove izbruhe še nadalje svojim slepim čitateljem. So pač drug drugega vredni — Ornid, Drewenschegg in razni drugi posilnemci!

Ta članek je ponatisjen iz klerikalnega lističa, ki izhaja v Celju, namreč iz „Domovine“ skoraj dobesedno!

Veseli me, da še niso gospodje okoli „Domovine“ in okoli klerikalnega glasila v Mariboru na mene pozabili, veseli pa me tudi, da sta mi omenjena klerikalna časopisa zopet ponudila priložnost javno dokazati, kaki potuhnjenci so dopisniki „Domovine“ in „Našega Doma!“

Med drugim stoji v gori navedenem dopisu tudi to: „Ali to se nam zdi čudno, da so gospodje za »Štajercem« zopet milostljivo sprejeli onega Drewenschegga, ki se je po Celju ponujal za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti »Štajercu“.“

Na to odgovorim spodaj podpisani sledeče:

Dotičnega dopisnika imenujem tukaj javno: potuhnjeneva, brezčastnega, brezsramnega lažnjiveca in to s polno pravico, ker se nisem nigdar in nikoli ponujal ne v Celju in ne drugod za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti »Štajercu«.

Gospodje v uredništvu „Domovine“ in „Našega Doma“, ako imate količaj žurnalistične poštenosti v sebi, potem bodete izročili ime dopisnika ali pisca gori ponatisjenega pravcatega „izbruha“ Vaših listov javnosti!

Leskovec dne 1. junija 1904.

Janez Drevenshek.

Pisma uredništva.

Naročnik štev. 3772. Ne zamerite, da Vašega dogne zamoremo ponatisniti! Je preveč oseben. S takimi ničnimi baburami, kakoršna je od Vas imenovana oseba, vredno, da bi se bavili; bolje je, da ji Vi svoje mnenje v povete. Pozdrav Vam bodi tje gor na lepi „Obersteier“!

G. Matija Lojen, Hamborn. Zaradi pomanjkanja stora tokrat nemogoče. Pozdrav Vam in vsem rojakom tukaj na tujem!

Dopisnik v Libučah. Ste pač kaj vroče krvi. Še Vam menda znan pregovor, da še Bog ne ustrez vsem dem. Toraj brez zamere!

Dopisniku v Pišecah: Brez podpisa ne sprejememo naš list nobenega dopisa. Ravnajte se toraj po tem!

Dopisniku v Soštanju: Prosimo za kaj bolj zanimive.

Dopisnik v Pamečah: Za tokrat prepozno došlo.

Loterijske številke.

Trst, dne 28. maja:	77,	67,	13,	30,
Gradec, dne 4. junija:	74,	55,	70,	3,

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Redka priložnost!

Štiri novi, izvrstni bicikeljni se prodajo proti gotovemu denarju, komad (Stück) po goldinarjev. Kdor želi kupiti, naj piše nemudoma trgovino: Brata Slawitsch v Ptuju.

* Za ta dopis uredništvo in upravljanje ni odgovorno.

Ptujsko kopališče

Gorna dravska ulica v Ptiju. 559

Vsaki dan kopele v banjah, pršne in mrzle kopele.

Vsaki torek, četrtek in v soboto soparne kopele in sicer ob pol eni uri popoldan. — Soparne kopele imajo take vspehe kakor krapinske toplice. Daljsa pojasnila daje gosp. Jos. Kasimir in v kopališču samem.

Gumij za trsje cepiti

najfinje in najbolje vrste, letošnjega izdelka, nadalje cevi iz gumija za škropilnice proti peronospori in take za pretakanje vina in piva, kakor tudi vsakrste druge izdelke iz gumija priporočata na debelo in drobno

brata Slawitsch, trgovca v Ptiju.

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka priložnost.

600 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tečja precisaner ura s sekundnim izzalom, ki načančno kaže in za tater se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robc, en prstan z gospode z imitiranim žlahtnim imenom, 1 nastavek za smodke ištarjem (berenšteonom), 1 eleg. hroš za dame (novost), 1 krasno lepo tojletno zrcalo, 1 usnjati mošnjiček, 1 žepni nožič z pri-

pravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz dupljezla z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korenšpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gld. 180. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/14. 1038

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Nikdar več ni take priložnosti!

Tako dolgo, dokler še ni zaloga hlač izprodana, dobi vsakdor elegantne

hlače

za malo svoto in sicer za 1 gld. 80 kr.

Hlače so iz pristnega suknja in se rabijo lahko za jesen ali zimo. Nekatere so po najnovejši dunajski fasoni, vzorci suknja so tako lepi. Mor naroči dvojne hlače, dobi jih za 3 gld. 30 kr. Pošljeno se po pošt. povzetju. Pri naročilu zadostuje, ako se naznani dolgost hlač in njih širokost okoli pasa.

Dunajska filiala za sukneno blago Ch. Jungwirth, Krakau 51.

Neugajajoče se vzame nazaj ali pa se povrne denar.

1110

Vse stroje za poljedeljstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namerno petrolmešanico

svetilnice na acetilen

da se ulove leteči hrošči

hidravlične stiskalnice za vino

stiskalnice za vino in ovoče s diferencialnim pritiskom
stroje za drobljenje stiskanic

čisto nove mline za grozdje

nove priprave proti peronospori
in za žvepljenje

sesalke za vino, cevi za vino

kakor tudi vse druge stroje za poljedeljstvo,
kot

razbiralnike (triere) mlatilnice, vi-

tale (gepel) itd.

razpošilja kot špecialitete po najnižjih tovar-

niških cenah

IG. HELLER, DUNAJ

37

II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko. Dopisuje se v vših jezikih.

Adolf Sellinschegg

špecerijska trgovina k „zelenemu vencu“

v Ptiju

kupuje vedno

vsakovrstno frišno sadje

jagode, maline, črešnje, višnje, jabolke, hruške, slive, breskve, marelice, ringle, špindlinge, šipke, dren, kutine, kostanje, orehe, grozdje, jajce, krompir, luk, česen, vsakovrstni fižol, maslo, frišno surovo maslo (puter), med, čebelni vosek, posušene gobe, hren, salato, murke, zelje, laneno in repno seme, živo in pitano perutnino, suhe hruške, suhe črešnje, suhe slive in jabolčne kraljje, kure, race, gosi i. t. d.

vse to po visokih cenah.

190

Posestvo na prodaj.

V Šmarju pri Sevnici ob Savi, v bližini kolo-dvora in tovarne, ob dveh cestah, se proda hiša z vrtom, njivo in sadunosnikom. V hiši se izvršuje gostilniški obrt s pravico točenja vina, piva, žganja in s trafiko. Zraven hiše je tudi kegljišče in lednice. Poslopje je tako pripravno za prodajalno ali mesarijо.

Kupci naj se blagovolijo zglasiti v gostilni Franc-eta Stegenšek v Sevnici ob Savi. 148

Pervi štajerska tovarna srebrnin zlatnin in verižic s parnimi stroji

Franc Pacchialffo

v Celju,

ces. in kr. dvorni liferant

tovarna:
gledališka ulica,
štev. 4.

Prodajalnica:
glavni trg,
štev. 4.

Lastna delavnica za popravila in zavod za graviranje.

Dela se vse na novo, vdelujejo se kamenčki po morsih in risbah.

Elektro-galvanično pozlačenje in posrebrnjenje.

Zaloga vseh reči za vsakdanjo rabo.

Učenci in učenke z dovršenim 14. letom se sprejmejo v uk. 158

Oklic.

Zoper Margareto Frangesch, stanovnico v Framu je podala tožba pri ces. kr. okrajni sodniji v Ptaju po Francetu in Elizabeti Ogrizek, posestnika v Zlatoličji, tožba radi dovoljenja izbrisanja terjatve v znesku 436 kron s pr. vl. štev. 53 kat. občine Golddorf.

Na podstavi tožbe se določi narok za ustmeno razpravo a dan 20. junija 1904. predpoldne ob 9. uri.

V obrambo pravic Margarete Frangesch se imenuje skrbnika gospod Ferdinand Travniczek, odvetniški radnik v Ptaju, ki bo zastopal imenovano v oznamenjeni zvoni stvari na njeno nevarnost in stroške.

Ces. kr. okrajna sodnija v Ptaju, oddelek III,
dne 21. maja 1904.

FRANZ SODIA

172

tvornica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach, Kärnten)

priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in kroglice, najizbornejša dovršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane cene, s podobami pošiljam vsakomur, kdor mi pošlje 15 kr. v markah, poštne prosto. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval. Kdor bi z mojim blagom ne bi zadovoljen, tistemu ga zamenjam ali pa vrnem denar. Moja zaloga je jako velika.

Izvrstne salame, poluementaler in Primzen-sir, nadalje esence za napravljanje jesicha (oceta) odpošilja prav izvrstno blago po nizki ceni po pošti

Jos. Kasimir v Ptaju.

Jos. Kasimir, v Ptaju

tik Štajerca, trgovina s špecerijskim, materialnim in barvarskim blagom.

Prodaja vsakovrstnih oljnatih barv (farb), firneža, terpentina, lakov, sikatifa, brunolina, laka za politiranje, laka za usnje in železo, zlate, srebrne in bakrene bronce, kakor tudi vsakovrstne suhe barve. V zalogi so vsakovrstne barve, s katerimi lahko vsak sam barva suknjo (stof) rute i. t. d.

Nadalje priporočam vsakovrstne čopiče (pinzeljne) in pripravo za lazuro, krtače za obleko, krtače za čevlje; konjske krtače iz čiste konjske žime, krtače za goveda, gobe za vozove snažiti, gobe za šolarje i. t. d.

Zidarjem, mizarjem, sedlarjem i. t. d. dovolim posebno znižane cene.

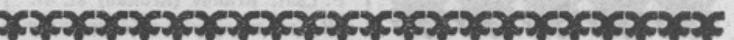
127

Brusilne (ostrilne) kamne

(osle) iz najboljšega brusnega kamna, zavoj s 15 komadi franko K 2.25, 100 komadov K 8—, iz štajcije Litija, pošilja proti poštnemu povzetju J. Razboršek, Šmartno pri Litiji (Kranjsko).

138

4 pare čevljev za 5 kron

dobi se zaradi nakupa velike množine obuval iz neke konkurenčne mase še kratek čas za to tako neznotno ceno, in sicer: 1 par možih in 1 par ženskih čevljev za vežati, z rujavega usnja, z močno podkovanimi podplati; nadalje 1 par možih in 1 par ženskih modnih čevljev; vsi 4 pari so po najnovejšem kroju, jako elegantno izdelani, močni, ter stanojo skupaj samo 5 kron. Velikost v centimetrih. Blago se posilja proti naprej vposlanemu denarju ali pa proti poštnemu povzetju. Zamena je dovoljena ali pa se denar vrne brez vsega ugovora.

Trgovina s čevlji: A. Liban
v Krakovi štev. 79. 196

Za lastnega otroka

da poštenim zakonskim ljudem svojega leto starega dečka mati, ki ga kot služabnica ne more pri sebi imeti in je pri volji, da se otrok na ime dobrosrčnih roditeljev prepise. Naslov se izve v upravnosti „Štajerca“. 188

Na prodaj

je gostilna med Celjem in Laškim trgom (Markt Tüffler). Piomet je dokaj živahen in k hiši spada dobro obdelan vinograd. Več pove: Janez Knez, krčmar v Tremerjih (Tremmersfeld) pošta Laški trg (Markt Tüffler).

Oženjen možki,

ki je spretan in zanesljiv delavec, sprejme se v službo za gospodarska opravila in sicer kot majar ali pa hlapec. Žena mora dobro znati svinje rediti ter biti pridna ženska. Več pove: Johann Strasschili na Bregu pri Ptaju (Rann bei Pettau).

Ženitnina ponudba.

Prijeten vdovec, posestnik velikega posestva s zanesljivo obrtno, želi se oženiti s žensko, ki je dobra gospodinja. — Resne ponudbe naj se vpošljejo na upravnost „Štajerca“. 193

Ženitnina ponudba.

Oženiti se želi pošten 30 let stari kmečki fant, ki ima lepo posestvo s trgovino in gostilno v lepem kraju blizu Ptaju. Poštano dekle ali mlajša vdova, ki je sposobna za krčmo in špacuno ter ima vsaj 4 do 6 tisoč gold., naj vpošlje ponudbo s svojo fotografijo vred na upravnost „Štajerca“ pod naslovom: „Resna volja“. 200

Deček,

ki je 5 razredno ljudsko šolo v Ptaju z dobrim uspehom dovršil in je nemškega kakor tudi slovenskega jezika zmožen, želi vstopiti kot učenec v trgovino z mešanim blagom. Vprašanja naj se naslovijo na upravnost „Štajerca“. 191

Mizarski učenec,

z dobrimi šolskimi spričevali, od poštenih starjev zmožen nemškega in slovenskega jezika, sprejme se v Ptaju takoj pod ugodnimi pogoji v uk. Stanovanje in hrano dobi pri mojstru. Naslov pove upravnost „Štajerca“. 192

Kovaški pomočnik,

prijeten delavec, ki želi dalje časa ostati pri enem in istem mojstru, se takoj sprejme pri: Francu Werdnig, kovaškem mojstru v Št. Veit bei Pettau. 198

Trgovski učenec

z dobrimi šolskimi spričevali, zmožen obeh deželnih jezikov se sprejme pri: Johann Pungarscheg-u, trgovcu v Slovenjem-184 gradcu.

Ženitnina ponudba.

Priden kmečki fant, 27 let star, ki ima 5 tisoč kron gotovega denarja, bi se rad priženil na kako večje posestvo ali na dobro krčmo Poštana deklica, ki ima resno voljo se možiti, pošlje naj svojo ponudbo pod naslovom: „Sreča in pohlevnost“ na upravnost „Štajerca“. 194

Trgovina

z mešanim blagom v prijetnem kraju na Gornjem Štajerskem zrazen velikih žag in pol ure oddaljena od tovarne za papir in tovarne za kose, se zaradi bolezni lastnika in drugih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji proda. Vprašanja naj se blagovolijo poslati pod naslovom „dobra trgovina“ na upravnost „Štajerca“. 195

V najem

se da krčma z mesarjo vred ob glavni cesti blizu Ptaju. — Več se izve v upravnosti „Štajerca“ v Ptaju. 201

Styria-bicikelni

novi modeli 1904.

Cene za gotov denar:

Styria-bicikelni močni (Strassenrad) po K 160—, Styria-bicikelni, najfinješi (Strassenrad) po K 200—, Styria-bicikelni (Halbrennmaschine) po K 240,

Styria-bicikelni (Luxus-Herrenrad und Strassenrenner mit Patent-Styria-Doppelglockenlager) po K 300—.

Že rabljene toda še prav dobre bicikelne prodajava po 80, 100 do 120 kron. Na obroke (rate) pod ugodnimi pogoji prodajava samo zanesljivim kupcem in proti dvanajstmesecnemu poplačilu. Na zahtevanje se vsakomur, ki misli bicikel kupiti, pošlje cenik zastonj. Styria-bicikelni so dandanašnji najimenitevši fabrikati. Največja tovarna na Avstrijskem izdeluje te bicikelne kakor tudi posamezne dele. Ti bicikelni se smejo z zaupanjem kupiti, ker so izvadeno fino, toda trpežno izdelani, kar zamore vsakdo, ki si je ta fabrikat omislil (kupil), potrditi. Blago je garantirano dobro in se ne sme z manje vrednimi fabrikati zamenjati. Cene so tako nizko nastavljene in se toraj ti fabrikati vsakomur priporočajo.

V zalogi imava tudi vse posamezne dele bicikelov in tudi Reithoferjeve zračne cevi (Luftschläuche und Laufmäntel).

Brata Slawitsch, zastopnika v Ptaju.

Brata Slawitsch

v Ptaju

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A	70	K	—	h
Singer Medium	90	"	—	"
Singer Titania	120	"	—	"
Ringschifchen	140	"	—	"
Ringschifchen za				

krojače . . 180 " — "

Minerva A 100 " — "

Minerva C za krojače in čevljarje . . 160 " — "

Howe C za krojače in črevljarje . . 90 " — "

Cylinder Elastik za čevljarje . . 180 " — "

Deli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno.

Dunajska centralna razpošiljalnica
P. Lust, Krakov (Krakau) št. 41.
NB. Za neugajajoče se denar vrne.

H
agentu

Vožn

Na
brezplač

Od
(kolektiv
stave v
več v če
predpol

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. poš-
tno-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
egersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8—12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

V Ameriko potujoči
blagovolijo naj se obrniti na
genturo Zwilchenbart v Buchsu in v Baslu
(Švica.)

Havre-New York.
Vožnja čez morje samo 6 dni.

Na vsako vprašanje da se poštne prosti in
izplačen odgovor in pojasnilo.

1069

Naznanilo.

167

Od podpisane ces. kr. loterijske nabiralnice
(kolekture) v Gornji Poljskavi se naznanja, da se
uve v Gradec in Trst v prihodnje ne sklenejo
v četrtek, temuč vsakokrat v petek ob 10. uri
vedpoldne.

R. Zisel l. r.
ces. kr. loterijski kolektant.

Ravnateljstvo.

Knjigovežki učenec
z dobro šolsko izobrazbo se sprejme v
knjigoveznici W. Blanke-ja v Ptaju.

Rudokopi se iščejo.

V rudniku Štoré sprejmejo se rudokopi (Häuer),
ki so pridni in zanesljivi delavci.

Prošnje naj se vpošljejo na: **Ravnateljstvo rud-
nika v Štorih na juž. žel.** (Direction des Berg &
Hüttenwerkes in Storé a/d. Südbahn.

149

Oznanilo!

Usnjarijo (ledrarijo), katero sem imel od gospe
Baumann v Slov. Bistrici več let v najem, sem opu-
stil ter si kupil lastno usnjarijo od gospoda Nasko.

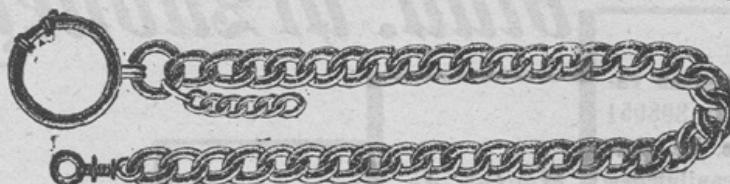
Potrudil se bodem cenjene odjemalce vedno z
dobrim obdelanim usnjem zadovoljiti ter jim po nizki
ceni točno postreči.

Jakob Kolenc,
usnjari.

Dobre ure po nizki ceni

od ces. kr. novčnega urada potrjene, s triletnim pismenim jamstvom.

Samo 3-80 gld. prava srebrna remontor-ura z emajl-kazalnikom, sekundnim kazalom, natančno regu irata za samo 3-80 gld. Najfinješa sorta 4-80 gold. Ravno tako ura s zlatimi obročki 5-50 gold.; z dvema s ebenima pokrovima in s zlatimi obročki 6-50 gold.; **prava srebrna, puncia a anker-romontura** z dvojnim pokrovom (15 rubini in pokrov na skok), prav dobro idoča, z lepim emajliranim kazalnikom, sekundnim kazalom izvrstno blago, natančno regulirana, s triletno pismenjo garancijo 8-75 gold.

Zlati prstani 14 kar. 14 kar. zlati pr. 5-25 gold. — 6 kar. 5-50 gold. — 6 novega zlata 2-80 novega zlata 2 gold. iz p. neiran ga gold. iz puncia duble-zlata 1-40 gld. duble-zlata 1-24

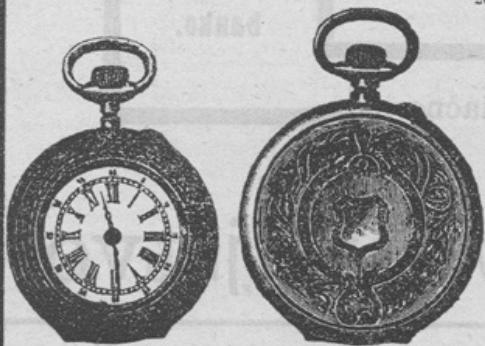
Prave srebrne oklepne verižice s ces. kr. novčnim znakom, 30 cm dolge		
15	gramov težke gld.	1-20
20	"	1-50
30	"	2-20
40	"	2-60
50	"	3-25
60	"	3-80
70	"	4-50
80	"	5-20
100	"	6-80
150	"	9-50
170	"	11-
200	"	12-80

Prave 14 kar. zlate oklepne verižice s ces. kr. novčnim znakom, 30 cm dolge		
12	gramov težka gold.	18-
15	"	21-50
18	"	25-
24	"	32-
30	"	38-50
40	"	50-

S 12 gr. težkim privezkom vred tehta moja 18 gr. težka zlata veriža 30 gramov ter stane 30 gold. Prosim, naj vsakdo prečita, primerja ter se prepriča.

Nikelasta verižice so po 30, 40 in 50 krajcarjev.

Svilena (židaná) vrveca stane 15 krajcarjev 5-50 gold. stane prava srebrna remontura za ženske s 3letnim pismenim jamstvom; iz 14 kar. zlata 12-50 gold. 6-75 gold. stane prava srebrna remontura za ženske, z dvojnim pokrovem s 3letnim pismenim jamstvom; iz 14 kar. zlata 16— gold.

Razpošilja se le solidno (dobro) blago. Nobena sleparija. Zamena je dovoljena ali pa se denar vrne. — Pošilja se proti poštнемu povzetju.

HANS KONRAD

tovarna za ure in razpošiljalna tvrdka v Brüx-u štev. 494 (na Češkem).

Bogato ilustrovani cenik z nad 800 slikami se na zahtevanje vsakomur brezplačno in poštne prosto (franko) dospelje.

166 B

Za domačo potrebo

naj kupi vsak gospodar ali gospodinja

1 rjuho (prt) za posteljo	1-20 gold.
1 " iz domačega platna	1-20 gold.
močno domače platno, meter po 26 do 32 kr.	
1 namizni prt, moder (plav) ali rudeč 1 gold.	
1 " bele barve 1 gold.	
1 obrisač beli (servijet) 20 kr.	
1 obrisalko (Handtuch) iz domačega platna 15 kr.	
1 obrisalko (Handtuch) iz finega platna 20 in 25 kr.	
1 odeja (kojter) rudeča, z močno podvlako 3 gold.	
1 čipkasti zastori (Spitzenvorhänge) 125 cm. široki meter 50 kr.	
1 bala finega, močnega belega platna za srajce 20—22 mt. 5 gold.	
1 škatlo bele volne za pletenje (Stickgarn) 50 kr.	
1 škatlo bele volne za vezenje (Häckelgarn) 80 kr.	
1 tucat žlic 50 kr.	
1 tucat vilic 50 kr.	

To kakor tudi vse drugo blago priporočava po znani nizki in pošteni ceni.

Brata Slawitsch, trgovca v Ptiju.

Vožičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch v Ptiju.

Cena 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

Vozički so lično in močno izdelani, cena pa je tako nizka. Pismenim naročilom se točno ustreže.

106

Izvrstni, od **Mörathon** se ima zahvaliti svojim nikogar doseženi vprovspehu proti nikoli edino impregniranju dotičnih zelišč. Ne povzročuje glavobol ter daje tobaku jako prijeten duh. Paziti je treba na varveno znamko in na ime „Mörathon“.

Glavna zaloga: Jožef König v Celju. Ni založišča, od tam do naročniki pošiljatev v paketih po 10 komadov (10 Št. 2-52 kron.)

Theodor Mörath v Gradcu.